

1. BEŞERİ TIBBİ ÜRÜNÜN ADI

ORENCIA® Subkütan 125 mg enjeksiyonluk çözelti içeren kullanıma hazır enjektör

2. KALİTATİF VE KANTİTATİF BİLEŞİM

Etkin madde:

Abatasept 125 mg

Her kullanıma hazır enjektör ml başına 125 mg abatasept içerir.

Abatasept rekombinant DNA teknolojisi ile Çin hamsteri over hücrelerinde üretilen bir füzyon proteindir.

Yardımcı maddeler:

Sodyum fosfat monobazik, monohidrat 0.288 mg

Susuz disodyum fosfat 0.844 mg

Sakkaroz 171.19 mg

Diğer yardımcı maddelerin tam listesi için bölüm 6.1'e bakınız.

3. FARMASÖTİK FORM

Enjeksiyonluk çözelti (Enjeksiyon).

Berrak, renksiz ila açık sarı renkte bir çözelti olup pH değeri 6,8 ila 7,4'tür.

4. KLİNİK ÖZELLİKLER

4.1 Terapötik endikasyonlar

Romatoid artrit

ORENCIA®, erişkinlerde metotreksat ile kombinasyon halinde, metotreksat (MTX) da dahil olmak üzere modifiye edici antiromatizmal ilaçlar (DMARD) veya tümör nekroz faktörü (TNF)-alfa antagonisti ilaç ile kontrol altına alınamayan orta ile şiddetli aktif romatoid artrit tedavisinde endikedir.

Abataseptin metotreksat ile kombinasyon tedavisinde eklem hasarının ilerlemesinde azalma ve fiziksel fonksiyonlarda düzelme bildirilmiştir.

4.2 Pozoloji ve uygulama şekli

Tedavi, romatoid artrit tanı ve tedavisinde deneyimli bir hekim tarafından başlatılmalı ve izlenmelidir.

Tedavinin 6. ayında abatasepte yanıt alınamazsa, tedaviye devam edilip edilmeyeceği yeniden değerlendirilmelidir (Bkz. bölüm 5.1).

Pozoloji/uygulama sıklığı ve süresi:

Yetişkinler

Tedavi bir intravenöz infüzyon yükleme dozuyla birlikte başlatılmalıdır. Bu yükleme dozunu takiben, ORENCIA®'nın ilk 125 mg subkütan enjeksiyonu gün içinde uygulanmalıdır. Daha sonra haftada bir 125 mg subkütan enjeksiyonlarla devam edilmelidir.

İnfüzyon alması mümkün olmayan hastalara, intravenöz yükleme dozu olmadan haftada bir subkütan ORENCIA® enjeksiyonu başlatılabilir.

ORENCIA® intravenöz tedaviden subkütan uygulamaya geçiş yapmakta olan hastalar, bir sonraki intravenöz doz yerine ilk subkütan dozu almalıdır.

Diğer DMARD'lar, kortikosteroidler, salisilatlar, non-steroidal antienflamatuvar ilaçlar (NSAİİ'ler) veya analjezikler ile kombine kullanımında doz ayarı gerekmez.

Unutulan doz

Eğer bir hasta ORENCIA® enjeksiyonunu planlanan tarihten itibaren üç gün içinde yaptırmazsa, kendisine atladığı dozu derhal alması ve orijinal haftalık planını bozmaması söylenmelidir. Eğer üç günden daha fazla bir süredir doz alınmadıysa, hastaya sonraki dozunu ne zaman alması gerektiği tıbbi değerlendirmeye göre (Hastanın durumu, hastalığın aktivite durumu vb) söylenmelidir.

Özel popülasyonlara ilişkin ek bilgiler:

Böbrek/karaciğer yetmezliği:

ORENCIA® bu hasta popülasyonlarında çalışılmamıştır. Herhangi bir doz önerisi yoktur.

Geriyatrik popülasyon:

Doz ayarlaması gerekmez (Bkz. bölüm 4.4).

Pediyatrik popülasyon:

18 yaşın altındaki çocuklarda ORENCIA®'nin subkütan uygulamasının etkililik ve güvenliliği kanıtlanmamıştır. Bilgi mevcut değildir.

Çocuklarda ORENCIA®'nin intravenöz uygulamasının etkililik ve güvenliliği incelenmiştir. Mevcut veriler ve çocuklarda kullanım endikasyonu, "ORENCIA® 250 mg konsantre perfüzyonluk çözelti için toz içeren flakon" ürününe ait Kısa Ürün Bilgileri'nde belirtilmiştir.

Uygulama şekli:

Subkütan kullanım içindir.

Ürün, TNF- α blokörleri gibi Biyolojik İlaçlar için İlaç Güvenlik ve İzlem Formu'na tabidir.

Kullanıma hazır enjektörün içeriğinin tümü (1 ml) sadece subkütan enjeksiyon olarak uygulanmalıdır. Enjeksiyon bölgesi her defada değiştirilmelidir ve enjeksiyonlar hiçbir zaman cildin hassas, çürümüş, kızarıklık ya da sert olduğu bölgelerine uygulanmamalıdır. ORENCIA® sağlık uzmanı gözetimi altında kullanılmak üzere tasarlanmıştır. Subkütan enjeksiyon tekniği ile ilgili uygun bir eğitim sonrasında, doktor/sağlık uzmanının uygun bulması koşuluyla, hasta ORENCIA®'yı kendi kendine enjekte edebilir. ORENCIA®'nin subkütan enjeksiyonunun hazırlanması ve uygulanması için kapsamlı talimatlar Kullanma Talimatı'nda yer almaktadır. Hazırlama talimatları için ayrıca bkz. bölüm 6.6.

4.3 Kontrendikasyonlar

Etkin madde veya bölüm 6.1'de listelenen yardımcı maddelerden herhangi birine karşı aşırı duyarlılığı olanlarla; sepsis veya fırsatçı enfeksiyonlar gibi şiddetli ve kontrol edilemeyen enfeksiyonu olanlarda (Bkz. bölüm 4.4) kontrendikedir.

4.4 Özel kullanım uyarıları ve önlemleri

TNF-antagonistleri ile kombinasyon:

Abataseptin TNF-antagonistleri ile kombinasyonu konusundaki deneyimler sınırlıdır (Bkz. bölüm 5.1). Plasebo kontrollü klinik çalışmalarda, TNF-antagonistleri ve plasebo ile tedavi edilen

hastalar ile karşılaştırıldığında, TNF-antagonistleri ve abatasept kombinasyonu alan hastalarda genel enfeksiyon ve şiddetli enfeksiyon insidansı artmıştır. (Bkz. bölüm 4.5). Abataseptin TNF-antagonistleri ile kombinasyon halinde kullanımı önerilmez.

TNF-antagonistleri tedavisinden ORENCIA® tedavisine geçen hastalar enfeksiyon bulguları açısından gözlenmelidir

Alerjik reaksiyonlar:

Klinik çalışmalarda abatasept uygulaması ile nadiren alerjik reaksiyon bildirilmiş, hastaların alerjik reaksiyonları önlemek için herhangi bir ön tedavi görmeleri gerekmemiştir (Bkz. bölüm 4.8). Anafilaktik reaksiyonlar nadiren rapor edilmiştir. Abatasepte ya da yardımcı maddelerden herhangi birine alerjik reaksiyon hikayesi olan hastalarda dikkatli olunmalıdır. Eğer herhangi bir ciddi alerjik ya da anafilaktik reaksiyon ortaya çıkarsa, ORENCIA® tedavisi derhal kesilmeli ve uygun tedavi başlatılmalıdır.

İmmun sistem üzerindeki etkileri:

ORENCIA® dahil immün sistemi etkileyen tıbbi ürünler enfeksiyonlara ve malignitelere karşı konakçı savunmalarını ve aşılarla verilen yanıtları etkileyebilir.

ORENCIA®'nın biyolojik immunosupresif ya da immunomodülatör ajanlar ile eşzamanlı uygulanması abataseptin immün sistem üzerindeki etkilerini güçlendirebilir (Bkz. bölüm 4.5).

Enfeksiyonlar:

Abatasept ile ilgili (Sepsis ve pnömoni de dahil olmak üzere) ciddi enfeksiyonlar rapor edilmiştir (Bkz. bölüm 4.8). Bu enfeksiyonların bazıları ölümcüldür. Ciddi enfeksiyonların çoğu, altta yatan hastalığa ek olarak onları enfeksiyona daha duyarlı hale getirebilen eşzamanlı immunosupresif tedavi gören hastalarda ortaya çıkmıştır. Aktif enfeksiyonları olan hastalarda, enfeksiyonlar kontrol altına alınana kadar, ORENCIA® tedavisine başlanmamalıdır. Doktorlar tekrarlayan enfeksiyon hikayesi veya enfeksiyonlara yol açabilecek altta yatan nedenleri olan hastalarda ORENCIA® kullanmayı düşünürken dikkatli olmalıdırlar. ORENCIA® tedavisi görmekteyken yeni bir enfeksiyon geliştiren hastalar yakından gözlemlenmelidir. Hasta ciddi bir enfeksiyon geliştirse ORENCIA® tedavisi kesilmelidir.

Pivot plasebo kontrollü çalışmalarda tüberküloz vakalarında artış gözlemlenmemiştir. Yine de ORENCIA® dahil olmak üzere immünomodülatör tedavilere başlamadan önce, hastalar tüberkülin deri testi ile latent tüberküloz açısından taranmalıdır. ORENCIA®, tüberküloz taraması pozitif olan hastalarda çalışılmamıştır ve latent tüberkülozu olan hastalarda güvenilirliği bilinmemektedir. Tüberküloz tarama testi pozitif olan hastalar, ORENCIA® tedavisine başlamadan önce standart tıbbi yaklaşım ile tedavi edilmelidir.

ORENCIA® kullanımında aşağıdaki akış şemasının izlenmesi önerilmektedir;

- ORENCIA® kullanım endikasyonu olan hasta Akciğer grafisi ve PPD yapıldıktan sonra Göğüs Hastalıkları uzmanına gönderilir.
- Göğüs hastalıkları uzmanı tarafından aktif tüberküloz hastalığı dışlanır.
- PPD 5 mm ve üzeri olan reaksiyonlarda en az 9 ay süreyle INH ile latent TB enfeksiyon tedavisi başlanır. 1 ay sonra ORENCIA® kullanılabilir.
- PPD 0-4 mm reaksiyonu olan hastalarda 7-10 gün sonra ikinci PPD uygulaması yapılır. 5 mm ve üzeri çıkanlara INH ile latent TB enfeksiyon tedavisi başlanır. 1 ay sonra ORENCIA® kullanılabilir.
- İkinci PPD uygulamasında yine 0-4 mm reaksiyon saptanırsa hastaya IGRA testi (QuantiFERON TB Gold ya da T-SPOT.TB) uygulanır. Pozitif saptananlara INH ile latent TB enfeksiyon tedavisi başlanır. 1 ay sonra ORENCIA® kullanılabilir.

- IGRA testi (QuantiFERON TB Gold ya da T-SPOT.TB) negatif çıkan hastalarda tüberküloz teması da yoksa 3 aylık periyotlarda PPD ve akciğer filmi ile kontrol edilmek üzere koruyucu tedavi verilmeden ORENCIA® kullanılabilir.
PPD(+) hastalarda, tüberküloz hastalığının dışlanması ve ilaç kullanımından 1 ay önce başlanıp en az 9 ay sürecek INH tedavisi verilmesi şartı ile ORENCIA® kullanılabilir.

Antiromatizmal tedaviler hepatit B reaktivasyonu ile ilişkilendirilmiştir. Bundan dolayı, ORENCIA® tedavisine başlanmadan önce, yayınlanan kılavuzlara uygun olarak viral hepatit taraması yapılmalıdır.

ORENCIA® gibi immunosupresif tedaviler, progresif multifokal lökoensefalopati (PML) ile ilişkilendirilebilir. ORENCIA® tedavisi sırasında PML'yi düşündüren nörolojik semptomların ortaya çıkması halinde ORENCIA® tedavisi kesilmeli ve uygun diagnostik tedbirler başlatılmalıdır.

Maligniteler:

Plasebo kontrollü klinik çalışmalarda malignite sıklığı abatasept ve plasebo ile tedavi edilen hastalarda sırasıyla %1,4 ve %1,1 olmuştur (Bkz. bölüm 4.8). Maligniteleri olduğu bilinen hastalar bu klinik çalışmalara alınmamışlardır. Farelerde yapılan karsinogenisite çalışmalarında lenfomalarda ve meme tümörlerinde artış görülmüştür. Bu gözlemin klinik önemi bilinmemektedir (Bkz. bölüm 5.3). Abataseptin lenfoma dahil insanlarda malignite gelişimindeki potansiyel rolü bilinmemektedir.

Aşılar:

Canlı aşılar ORENCIA® ile eşzamanlı olarak ya da tedavi tamamlandıktan sonraki 3 ay içinde uygulanmamalıdır. ORENCIA® dahil immun sistemi etkileyen tıbbi ürünler bazı aşılardan etkilerini zayıflatabilir (Bkz. bölüm 4.5).

Geriatrik popülasyon:

53'ü 75 yaş ve üstü olmak üzere 65 yaş ve üstü toplam 323 hastaya, plasebo kontrollü klinik çalışmalarda intravenöz abatasept uygulanmıştır. Kontrollü klinik çalışmalarda 46'sı 75 yaş ve üstü olmak üzere 65 yaş ve üstü toplam 270 hastaya, plasebo kontrollü çalışmalarda subkütan abatasept uygulanmıştır. **ORENCIA® alan genel hasta popülasyonunda sepsis ve pnömoni dahil ciddi enfeksiyonlar rapor edilmiştir (65 yaşın üstü ve altı hastalar). Bu enfeksiyonlardan bazıları fatal olmuştur.** İntravenöz abataseptle tedavi edilen 65 yaş üstü hastalarda, plaseboya göre ciddi enfeksiyon ve malignite frekansı 65 yaş altı hastalara göre daha yüksek bulunmuştur. Benzer şekilde, subkütan abataseptle tedavi edilen 65 yaş üstü hastalarda ciddi enfeksiyon ve malignite frekansı 65 yaş altı hastalara göre daha yüksek bulunmuştur. Yaşlılarda enfeksiyon ve malignite insidansı genel olarak daha yüksek olduğundan yaşlıları tedavi ederken dikkatli olunmalıdır (Bkz. bölüm 4.8).

Otoimmün süreçler:

ORENCIA® ile tedavinin yetişkinlerde otoimmün süreçleri hızlandırdığına (Örneğin multipl sklerozun kötüleştiğine) dair teorik bir kanı vardır. Plasebo kontrollü klinik çalışmalarda abatasept tedavisi, plasebo tedavisi ile karşılaştırıldığında, antinükleer ve anti-dsDNA antikolar gibi antikoların oluşumunun artmasına neden olmamıştır (Bkz. bölüm 4.8 ve 5.3).

Kontrollü sodyum diyetinde olan hastalar:

Bu tıbbi ürün, her dozunda 1mmol (23 mg)'dan daha az sodyum içermektedir; yani esasında "sodyum içermez". (Her kullanıma hazır enjektörde 0.014 mmol (0.322 mg) sodyum içermektedir.)

Nadir kalıtsal fruktoz intoleransı, glikoz-galaktoz malabsorpsiyon veya sukraz-izomaltaz yetmezliği problemi olan hastaların bu ilacı kullanmamaları gerekir.

4.5 Diğer tıbbi ürünler ile etkileşimler ve diğer etkileşim şekilleri

TNF-antagonistleri ile kombinasyon:

Abataseptin TNF-antagonistleri ile kombinasyonu konusundaki deneyimler sınırlıdır (Bkz. bölüm 5.1). TNF-antagonistleri abataseptin klerensini etkilemese de, plasebo kontrollü klinik çalışmalarda abatasept ve TNF- antagonistleri ile eşzamanlı tedavi gören hastalar yalnız TNF-antagonistleri ile tedavi edilen hastalardan daha fazla enfeksiyon ve ciddi enfeksiyon geliştirmiştir. Dolayısıyla, ORENCIA® ve TNF- antagonistlerinin birlikte tedavisi önerilmez.

Diğer tıbbi ürünler ile kombinasyonlar:

Popülasyon farmakokinetik analizlerinde; metotreksat, NSAİİ'ler, ve kortikosteroidlerin abatasept klerensini etkilemediği tespit edilmiştir (Bkz. bölüm 5.2). Abataseptin sülfasalazin, hidrosiklorokin ve leflunomid ile kombinasyonunda önemli güvenlilik sorunları tespit edilmemiştir.

İmmun sistemi etkileyen diğer ajanlar ve aşılardan kombinasyon:

ORENCIA®'nın biyolojik immunosupresif ya da immunomodülatör ajanlar ile eşzamanlı uygulanması ORENCIA®'nın immün sistem üzerindeki etkilerini güçlendirebilir. ORENCIA®'nın anakinra ya da rituksimab ile kombinasyonunun güvenliliğini ve etkililiğini değerlendirmek için elde edilen kanıtlar yetersizdir (Bkz. bölüm 4.4).

Aşılar:

Canlı aşılardan ORENCIA® ile eşzamanlı olarak ya da tedavi tamamlandıktan sonraki 3 ay içinde uygulanmamalıdır. Canlı aşı yapılmış insanlardan ORENCIA® alan hastalara sekonder enfeksiyon bulaşması konusunda herhangi bir veri yoktur. Aşıların ORENCIA® alan hastalar üzerindeki etkilerine dair veriler yetersizdir. ORENCIA® dahil immün sistemi etkileyen tıbbi ürünler bazı aşıların etkilerini zayıflatabilir (Bkz. bölüm 4.4).

4.6 Gebelik ve Laktasyon

Genel tavsiye

Gebelik kategorisi: C

Çocuk doğurma potansiyeli bulunan kadınlar/Doğum kontrolü (Kontrasepsiyon)

Çocuk doğurma potansiyeli olan kadınlar ORENCIA® tedavisi boyunca ve abatasept tedavisinin son dozundan itibaren 14 hafta süreyle etkin korunma yöntemlerini uygulamalıdır.

Gebelik dönemi

Abataseptin gebe kadınlarda kullanımına ilişkin yeterli veri mevcut değildir. Preklinik embriyo-fetal gelişim çalışmalarında insanlarda EAA (Eğri altı alan) bazında 10 mg/kg dozun 29 katına kadar dozlarda hiçbir istenmeyen etki gözlenmemiştir. Sıçanlarda pre ve postnatal gelişme çalışmalarında insanlarda EAA bazında 10 mg/kg dozun 11 katı dozlarda immün fonksiyonda sınırlı değişiklikler gözlenmiştir (Bkz. bölüm 5.3). ORENCIA® gerekli olmadıkça (Kesinlikle şart değilse) gebelik döneminde kullanılmamalıdır.

Laktasyon dönemi

Sıçanlar üzerinde yapılan çalışmalar, abataseptin sütle atıldığını göstermektedir. Abataseptin insan sütüyle atılıp atılmadığı bilinmemektedir. ORENCIA® tedavileri süresince ve abatasept tedavisinin son dozunu takiben 14 hafta boyunca emzirilmemelidir.

Üreme yeteneği/Fertilite

ORENCIA[®]'nin insan fertilitesi üzerindeki potansiyel etkisini araştıran çalışmalar yapılmamıştır. Sıçanlarda abataseptin erkek ya da dişi fertilitesi üzerine istenmeyen bir etkisi olmamıştır (Bkz. bölüm 5.3).

4.7 Araç ve makine kullanımı üzerindeki etkiler

Etki mekanizması dikkate alındığında abataseptin araç ve makine kullanma yeteneğini etkilememesi ya da ihmal edilebilir düzeyde etkilemesi beklenmektedir. Ancak, sersemlik ve görüş netliğinde azalma, ORENCIA[®] ile tedavi edilen hastalar tarafından sırasıyla yaygın ve yaygın olmayan yan etkiler olarak rapor edilmiştir, dolayısıyla eğer hasta bunun gibi semptomlar gösterirse araç ve makine kullanımından kaçınılmalıdır.

4.8 İstenmeyen etkiler

Yetişkinlerde istenmeyen etkiler

İntravenöz abatasept plasebo kontrollü klinik çalışmalarda aktif romatoid artriti olan hastalarda araştırılmıştır (2111 hasta abatasept ile, 1099 hasta plasebo ile).

İntravenöz abatasept ile yapılan plasebo kontrollü klinik çalışmalarda abatasept ile tedavi edilen hastaların %51,8'inde ve plasebo ile tedavi edilen hastaların %46,4'ünde advers ilaç reaksiyonları (ADR) rapor edilmiştir. Abatasept ile tedavi edilen hastalarda en sık (\geq %5) rapor edilen yan etkiler baş ağrısı, bulantı ve üst yolunum yolu enfeksiyonları olmuştur. İstenmeyen etkiler nedeniyle tedaviyi kesen hasta oranı abatasept ile tedavi edilen grupta %3,3, plasebo grubunda %2,0 olmuştur.

İstenmeyen etkiler aşağıdaki kategoriler kullanılarak sistem organ sınıfı ve sıklığına göre sunulmuştur: Çok yaygın (\geq 1/10); yaygın (\geq 1/100 ila $<$ 1/10); yaygın olmayan (\geq 1/1.000 ila $<$ 1/100); seyrek (\geq 1/10.000 ila $<$ 1/1.000); çok seyrek ($<$ 1/10.000). Her bir sıklık grubunda istenmeyen etkiler azalan ciddiyet düzeyine göre sunulmaktadır.

Enfeksiyon ve enfestasyonlar

Çok yaygın: Üst solunum yolu enfeksiyonu (Trakeit ve nazofarenjit dahil)

Yaygın: Alt solunum yolu enfeksiyonu (Bronşit dahil), idrar yolu enfeksiyonu, herpes simpleks, rinit, pnömoni, grip

Yaygın olmayan: Diş enfeksiyonu, onikomikoz, herpes zoster, sepsis, muskuloskeletal enfeksiyonlar, ciltte abse, pyelonefrit, pelvik enflamatuvar hastalık

Seyrek: Bakteremi, gastrointestinal enfeksiyon

(Kist ve polipler de dahil olmak üzere) iyi huylu ve kötü huylu neoplazmalar

Yaygın olmayan: Bazal hücreli karsinoma, papilloma

Seyrek: Lenfoma, malign akciğer neoplazmı

Kan ve lenf sistemi hastalıkları

Yaygın: Lökopeni

Yaygın olmayan: Trombositopeni

Bağışıklık sistemi hastalıkları

Yaygın olmayan: Aşırı duyarlılık

Psikiyatrik bozukluklar

Yaygın olmayan: Depresyon, anksiyete, uyku bozukluğu

Sinir sistemi hastalıkları

Yaygın: Baş ağrısı, baş dönmesi, parestezi

Yaygın olmayan: Migren

Göz hastalıkları

Yaygın: Konjunktivit

Yaygın olmayan: Göz kuruluğu, görüş netliğinde azalama

Kulak ve iç kulak hastalıkları

Yaygın olmayan: Vertigo

Kardiyak bozukluklar

Yaygın olmayan: Çarpıntı, taşikardi, bradikardi

Vasküler bozukluklar

Yaygın: Hipertansiyon, ateş basması

Yaygın olmayan: Hipotansiyon, ateş basması, vaskülit

Solunum, göğüs bozuklukları ve mediastinal hastalıkları

Yaygın: Öksürük

Yaygın olmayan: Bronkospazm, hırıltı, dispne

Seyrek: Boğazda sıkışma

Gastrointestinal bozukluklar

Yaygın: Karın ağrısı, diyare, bulantı, dispepsi, ağız içi ülser, aftöz stomatit, kusma

Yaygın olmayan: Gastrit

Hepato-biliyer bozukluklar

Yaygın: Karaciğer fonksiyon testlerinde anormallikler (Transaminaz yükselmesi dahil)

Deri ve deri altı doku hastalıkları

Yaygın: Döküntü (Dermatit dahil), alopesi, prurit

Yaygın olmayan: Çürük eğiliminde artış, kuru cilt, ürtiker, psoriazis

Kas-iskelet bozukluklar, bağ doku ve kemik hastalıkları

Yaygın: Ekstremitelerde ağrı

Yaygın olmayan: Artralji

Üreme sistemi ve meme hastalıkları

Yaygın olmayan: Amenore, menoraji

Genel bozukluklar ve uygulama bölgesine ilişkin rahatsızlıklar

Yaygın: Yorgunluk, asteni, enjeksiyon bölgesinde reaksiyon

Yaygın olmayan: Gribe benzer hastalık, vücut ağırlığında artış

Ek bilgiler**Enfeksiyonlar**

İntravenöz abatasept ile yapılan plasebo kontrollü klinik çalışmalarda abatasept ile tedavi edilen hastaların %1,8'inde ve plasebo hastalarının %1,1'inde tedaviyle en azından olasılıkla ilişkili ciddi enfeksiyonlar bildirilmiştir. Abatasept ile tedavi edilen en az bir hastada (Hastaların %0,05'i) rapor edilen ciddi enfeksiyonlar şunlardır: pnömoni, selülit, lokalize enfeksiyon, üriner sistem enfeksiyonu, bronşit, divertikülit, akut piyelonefrit, sepsis, abse, bakteriyel artrit,

bakteremi, bronkopnömoni, bronkopulmoner aspergillozis, enfektif burşit, staphylococcal selülit, empyema, gastrointestinal enfeksiyon, hepatit E, deride enfekte ülser, peridivertiküler abse, bakteriyel pnömoni, haemophilus pnömoni, gribal pnömoni, sinüzit, streptococcal sepsis, tüberküloz, ürosepsis (Bkz. bölüm 4.4).

11.584 hasta yılında intravenöz abatasept uygulanan 4149 hastada yapılan çift kör ve açık klinik çalışmalarda ciddi enfeksiyon insidansı her 100 hasta yılında 2,87 olup yıllık insidans stabil kalmıştır.

Maligniteler:

11.932 hasta yılında (1000'i aşkın hastanın 5 yıldan fazla süreyle abataseptle tedavi edilmiştir) intravenöz abatasept uygulanan 4149 hastada yapılan çift kör ve açık klinik çalışmalarda malignite insidansı her 100 hasta yılında 1,42 olup yıllık insidans stabil kalmıştır. Her 100 hasta-yılında non-melanom deri kanseri görülme sıklığı 0,73, solid organ kanseri görülme sıklığı 0,59 ve hematolojik malignite görülme sıklığı 0,13'tür. En sık rapor edilen solid organ kanseri akciğer kanseridir (her 100 hasta-yılında 0,15) ve en sık rapor edilen hematolojik malignite lenfomadır (Her 100 hasta-yılında 0,07) (Bkz. Bölüm 4.4).

Kronik obstrüktif akciğer hastalığı (KOAH) olan hastalarda advers ilaç reaksiyonları

Çalışma IV'te abatasept ile tedavi edilen KOAH hastalarında, plasebo ile tedavi edilenlerden daha sık advers ilaç reaksiyonu gelişmiştir (Sırasıyla %51,4 ve %47,1);daha sık solunum bozuklukları görülmüştür (Sırasıyla %10,8 ve %5,9); bunlara KOAH alevlenmesi ve dispne dahildir. Abatasept ile tedavi edilip KOAH alevlenmesi (37 hastanın 1'i [%2,7]) ve bronşit (37 hastanın 1'i [%2,7]) dahil ciddi advers reaksiyon geliştiren KOAH hastası yüzdesi plasebo ile tedavi edilen KOAH hastası yüzdesinden daha fazladır (%5,4 ve %0).

Otoimmün süreçler

Abatasept tedavisi, plasebo ile karşılaştırıldığında, otoantikor (Antinükleer ve anti-dsDNA antikorları) oluşumunda artışa yol açmamıştır.

En yaygın bildirilen otoimmün ilişkili bozukluk psoriasis, vaskülit ve Sjogren sendromudur.

İntravenöz abatasept ile tedavi edilen yetişkinlerde immunojenisite

8 yıla kadar abatasept ile tedavi edilen 3985 romatoid artrit hastasında ELISA tayinleri ile abatasept molekülüne yönelik antikorlar değerlendirilmiştir. 3877 hastanın 187'si (%4,8) tedavi esnasında anti-abatasept antikorları geliştirmişlerdir. Abatasept kesildikten en az 42 gün sonra *anti-abatasept* antikor değerlendirmesi yapılan 1888 hastanın 103'ü (%5,5) *seropozitif bulunmuştur*.

Antijen 4'e (CTLA-4) bağlanma aktivitesi değerlendirmesi yapılan 48 hastanın 22'sinde belirgin nötralize edici aktivite gösterilmiştir. Genel olarak, antikor gelişimi ile klinik yanıt veya advers olay arasında bariz bir korelasyon yoktur.

Uzun dönem subkütan uygulama sonrasında abataseptte karşı immünojenisite ECL tayiniyle, ortalama 29,9 ay süreyle abatasept tedavisinde %9,3 (128/1369) ve ilacın kesilmesinden sonra (son dozdan >21 gün sonra) %12,7 (17/134) olarak bulunmuştur. Titreleler genellikle düşük bulunmuştur ve devam eden tedaviyle kalıcı olmamıştır ya da yükselmemiştir. Antikor gelişimi ile klinik yanıt, yan etkiler ya da PK arasında belirgin bir korelasyon saptanmamıştır.

Subkütan abataseptle tedavi edilen yetişkin hastalarda enjeksiyon bölgesi reaksiyonları

SC-I çalışmasında, enjeksiyon bölgesi reaksiyonlarının toplam sıklığı subkütan abatasept grubu ve subkütan plasebo grubu (İntravenöz abatasept) için sırasıyla %2,6 (19/736) ve %2,5 (18/721) olarak bulunmuştur. Tüm enjeksiyon bölgesi reaksiyonları hafif ila orta şiddette (Hematoma, prurit veya eritem) olarak tanımlanmıştır ve genellikle ilacın kesilmesini gerektirmemiştir.

4.9 Doz aşımı ve tedavisi

50 mg/kg'a kadar dozlar belirgin bir toksik etki görülmeden uygulanmıştır. Doz aşımı halinde, hastanın advers reaksiyon bulgu ve semptomları açısından gözlemlenmesi ve uygun semptomatik tedaviye başlanması önerilir.

5. FARMAKOLOJİK ÖZELLİKLER

5.1 Farmakodinamik özellikler

Farmakoterapötik grup: Selektif immünosupresif ajanlar.
ATC kodu: L04AA24

Abatasept insan immunoglobulini G1'in modifiye edilmiş olan bir Fc porsiyonuna bağlı bulunan insan sitotoksik T-lenfositleri ile ilişkilendirilen antijen 4'ün (CTLA-4) ekstrasellüler alanından oluşan bir füzyon proteindir. Abatasept Çin hamsteri over hücrelerinden rekombinant DNA teknolojisi ile üretilir.

Etki mekanizması

Abatasept, T hücrelerinin aktivasyonunu azaltarak adaptif immün yanıtın anahtar ko-stimülasyon sinyalini modüle eder. Abatasept antijen spesifik TNF α 'yı, interferon- γ 'yı ve T lenfositlerinin interlökin-2 üretimini düşürür.

Farmakodinamik etkileri

T lenfositleri aktivasyonunun bir belirteci olan çözünebilir interlökin-2 reseptörünün; romatoid artritte aktive sinoviyal makrofajların ve fibroblasta benzer sinoviositlerin bir ürünü olan serum interlökin-6'nın; plazma hücrelerinin ürettiği bir otoantikor olan romatoid faktörün; ve enflamasyonun bir akut faz reaktanı olan C-reaktif proteinin serum düzeylerinde abatasept ile doza bağlı azalmalar gözlenmiştir. Ayrıca, kıkırdağı yıkan ve dokuyu yeniden oluşturan matriks metalloproteinaz-3'ün serum düzeyleri de azalmıştır. Serum TNF α 'da da düşüşler gözlenmiştir.

Yetişkin romatoid artritte klinik etkililik ve güvenlilik

Çalışma II, III ve VI'da, sırasıyla metotreksata yetersiz yanıt veren, bir TNF inhibitörüne yetersiz yanıt veren ve daha önce metotreksat almamış olan hastalarda plaseboya kıyasla IV abataseptin etkililiği ve güvenliliği değerlendirilmiştir. Ayrıca, Çalışma V'te plaseboya kıyasla abatasept ve infliksimabın güvenliliği ve etkililiği araştırılmıştır. Abatasept SC-I çalışması randomize, çift kör, çift plasebo, hastaların vücut ağırlığına göre gruplara ayrıldığı (<60 kg, 60 ila 100 kg, > 100 kg) metotreksat (MTX) alan ve MTX'a yetersiz yanıt veren romatoid atritli hastalarda, subkütan ve intravenöz yolla uygulanan abataseptin etkililiği ve güvenliliğini karşılaştıran bir eşdeğerlik çalışmasıydı. SC-I çalışmasının amacı, subkütan ve intravenöz abataseptin en azından eşdeğer etkililik ve benzer güvenlilik profillerine sahip olduğunu göstermekti.

Ayrıca Çalışma V'te, TNF-antagonist randomizasyondan önce kesilmiş, diğer DMARD'lara izin verilmiştir. SC-I çalışmasında (1371 yetişkin hasta), abatasept tek bir yükleme intravenöz abatasept dozunun ardından subkütan olarak ve bundan sonra haftada bir olarak verilmiştir. Hastalar randomizasyon gününü takiben mevcut MTX dozlarını almaya devam etmişlerdir.

Klinik yanıt

ACR yanıtı

Çalışma II ve III'te abatasept ile tedavi edilen hastalarda ilk doz uygulandıktan sonra (15. gün) plasebo ile karşılaştırıldığı zaman ACR 20 yanıtında istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme gözlenmiş ve bu iyileşme bütün çalışma süresi boyunca anlamını korumuştur. Çalışma VI'da 29.

günde metotreksat + plasebo verilen hastalara kıyasla abatasept + metotreksat verilen hastalarda ACR 20 yanıtında istatistiksel açıdan anlamlı düzelme gözlenmiş olup bu düzelme çalışma süresince korunmuştur. Çalışma II’de 6 ayda ACR 20 yanıtı vermeyen hastaların %43’ü 12 ayda ACR 20 yanıtına ulaşmıştır.

Çalışma SC-I’de, subkütan olarak uygulanan abatasept, intravenöz abatasept infüzyonlarına kıyasla ACR 20 yanıtları açısından 6 aya kadar olan tedavilerde en azından eşdeğer sonuç vermiştir. Subkütan abataseptle tedavi edilen hastalar da 6. ayda, intravenöz abatasept alan hastalarla benzer ACR 50 ve 70 yanıtları sergilemiştir.

SC- I’de 169. gündeki subkütan ve intravenöz abatasept ACR 20 yanıt oranları <65 yaşındaki hastalarda sırasıyla %78.3 (472/603 SC) ve %76.0 (456/600 IV) olmuş, buna karşın ≥65 yaşındaki hastalarda bu oranlar %61.1 (55/90 SC) ve %74.4 (58/78 IV) olmuştur (Aşağıda Tablo 1’e bakınız).

Tablo 1: Kontrollü Çalışmalarda Klinik Yanıtlar

Hasta Yüzdesi	İntravenöz Uygulama						Subkütan uygulama	
	MTX-Naif		Metotreksata (MTX) Yetersiz Yanıt		TNF-antagonistine Yetersiz Yanıt		Metotreksata (MTX) Yetersiz Yanıt	
	Çalışma VI		Çalışma II		Çalışma III		Çalışma SC-I	
Yanıt Oranı	Abatasept ^a +MTX n = 256	Plasebo +MTX n = 253	Abatasept ^a +MTX n = 424	Plasebo +MTX n = 214	Abatasept ^a +DMARD ^b n = 256	Plasebo +DMARD ^b n = 133	Abatasept ^f SC +MTX n=693	Abatasept ^f IV +MTX n=678
ACR 20								
15. Gün	%24	%18	%23*	%14	%18**	%5	%25	%25
3.ay	%64 ^{††}	%53	%62 ^{***}	%37	%46 ^{***}	%18	%68	%69
6.ay	%75 [†]	%62	%68 ^{***}	%40	%50 ^{***}	%20	%76 [§]	%76
12.ay	%76 [‡]	%62	%73 ^{***}	%40	NA ^d	NA ^d	NA	NA
ACR 50								
3.ay	%40 [‡]	%23	%32 ^{***}	%8	%18 ^{**}	%6	%33	%39
6.ay	%53 [‡]	%38	%40 ^{***}	%17	%20 ^{***}	%4	%52	%50
12.ay	%57 [‡]	%42	%48 ^{***}	%18	NA ^d	NA ^d	NA	NA
ACR 70								
3.ay	%19 [†]	%10	%13 ^{***}	%3	%6 ^{††}	%1	%13	%16
6.ay	%32 [†]	%20	%20 ^{***}	%7	%10 ^{**}	%2	%26	%25
12.ay	%43 [‡]	%27	%29 ^{***}	%6	NA ^d	NA ^d	NA	NA
Majör Klinik Yanıt^c	%27 [‡]	%12	%14 ^{***}	%2	NA ^d	NA ^d	NA	NA
DAS28-CRP Remisyonu^e								
6.ay	%28 [‡]	%15	NA	NA	NA	NA	%24 ^{§§}	%25
12.ay	%41 [‡]	%23	NA	NA	NA	NA	NA	NA

* p<0,05, abatasepte karşı plasebo. ** p<0,01, abatasepte karşı plasebo. *** p<0,001, abatasepte karşı plasebo.

† p <0,01, abatasept+ MTX’a karşı MTX+ plasebo

‡ p <0,001, abatasept+ MTX’a karşı MTX+ plasebo

†† p <0,05, abatasept+ MTX’a karşı MTX+ plasebo

§ %95 CI: -4,2, 4,8 (önceden belirlenmiş %-7,5’luk eşdeğerlik marjinine bağlı olarak)

§§ITT bilgisi tabloda sunulmaktadır

^a Yaklaşık 10 mg/kg’lık sabit doz (bkz. bölüm 4.2).

^b Eşzamanlı DMARD’lar şunlardan biri ya da daha fazlasıdır: metotreksat, klorokin/ hidroksiklorokin, sulfasalazin, leflunomid, azatiyoprin, altın, ve anakinra.

^c Majör klinik yanıt 6 ay boyunca devamlı olarak ACR 70 yanıtı verilmesi olarak tanımlanmıştır.

^d 6 ay sonra hastalara açık çalışmaya girme fırsatı sunulmuştur.

^e DAS28-CRP Remisyonu: DAS28-CRP skoru < 2,6 olarak tanımlanır

^f Protokol başına veriler tabloda sunulmaktadır. ITT için; SC ve IV abatasept için sırasıyla n=736, 721

Çalışma II, III, ve VI'nın açık etiketli uzantılarında, sırasıyla 5 yıl, 5 yıl ve 2 yıllık abatasept tedavi süreleri boyunca sürekli ACR 20, 50, ve 70 yanıtları gözlemlenmiştir. Çalışma II'de, 5. yılda 270 hastada ACR yanıtları değerlendirilmiş ve %84 ACR 20 yanıtı, %61 ACR 50 yanıtı ve %40 ACR 70 yanıtı bulunmuştur. Çalışma III'te, 5. yılda 91 hastada ACR yanıtları değerlendirilmiş ve %74 ACR 20 yanıtı, %51 ACR 50 yanıtı ve %23 ACR 70 yanıtı tespit edilmiştir. Çalışma VI'da, 2. yılda 232 hastada ACR yanıtları değerlendirilmiş ve %85 ACR 20 yanıtı, %74 ACR 50 yanıtı ve %54 ACR 70 yanıtı tespit edilmiştir.

Örneğin sabah sertliği gibi ACR yanıt kriterlerine dahil olmayan diğer romatoid artrit hastalık aktivitesi ölçümlerinde abatasept ile plasebodan daha fazla iyileşme görülmüştür.

DAS28 yanıtı

Hastalık aktivitesi ayrıca Hastalık Aktivitesi Skoru 28 (DAS28) ile değerlendirilmiştir. Çalışma II, III, V ve VI'te plasebo ile karşılaştırıldığında tedavi grubunda belirgin DAS düzelmesi olduğu bulunmuştur (Tablo 1'e bakınız).

Çalışma V: plaseboya karşı abatasept ya da infliksimab

Metotreksata yetersiz yanıt veren hastalarda abataseptin ya da infliksimabın güvenliliğini ve etkililiğini plaseboya karşı değerlendirmek için bir randomize, çift-kör çalışma yürütülmüştür (Çalışma V). 6. ayda hastalık aktivitesindeki ortalama değişiklik şeklindeki primer sonuç ölçümleri, DAS 28 bulgularının 6. ayda plasebo ile tedavi edilen hastalara kıyasla abatasept ($p<0.001$) ve infliksimab ile tedavi edilen hastalarda daha üstün olduğunu göstermiştir. Çalışma V'teki ACR yanıtları DAS28 skoru ile tutarlı ve abatasept ve infliksimab için benzer olmuştur. 6. ayda, AE enfeksiyon insidansı, sırasıyla abatasept, infliksimab ve plasebo grupları için %48,1 (75), %52,1 (86) ve %51,8 (57) ve ciddi AE enfeksiyon insidansları, %1,3 (2), %4,2 (7) ve %2,7 (3) olarak bulunmuştur. 12. ayda, AE enfeksiyon insidansı, sırasıyla abatasept ve infliksimab grupları için %59,6 (93), %68,5 (113) ve ciddi AE enfeksiyon insidansları %1,9 (3), %8,5 (14) bulunmuştur. Çalışmanın açık etiketli döneminde başlangıca kıyasla 365. gün ortalama DAS 28 skorundaki düşüş (-3,06), abataseptte devam eden hastalarda 729. güne (-3,34) kadar korunmuştur. Başta infliksimab alan ve daha sonra abataseptte geçen hastalarda, ortalama DAS28 skorundaki başlangıç değerine göre düşüş 729. günde 3,29 ve 365. günde 2,48 idi.

Radyografik yanıt

Çalışma II ve VI'da iki yıllık bir dönemde radyografik olarak eklemlerdeki yapısal zararlar değerlendirilmiştir. Sonuçlar Genant modifiye total Sharp skoru (TSS) ile komponentleri olan erozyon skoru ve eklem aralığında daralma (JSN) skoru kullanılarak ölçülmüştür.

Çalışma II'de, 12 aylık tedaviden sonra abatasept/metotreksat yapı zararının progresyonunun hızını plasebo/metotreksata kıyasla düşürmüştür. Abataseptte randomize edilen hastalarda 2. yılda yapısal hasar progresyonunun hızı 1. yılda olduğundan anlamlı oranda daha düşük bulunmuştur ($p<0,0001$).

Çalışma VI'da 12. ayda abatasept+metotreksat verilen hastaların %61 (148/242) ve metotreksat+plasebo verilen hastaların %53'ünde (128/242) hiç ilerleme görülmemiştir (TSS ≤ 0).

Fiziksel Fonksiyon Yanıtı

Çalışma SC-I'de 6. ayda ve sonrasında HAQ-DI ile ölçülen başlangıç değerine göre iyileşme, subkütan ve intravenöz uygulamada benzer oranlarda bulundu.

Sağlığa bağlı sonuçlar ve yaşam kalitesi

Sağlığa bağlı yaşam kalitesi değerlendirmesi Çalışma II ve III'te 6. ayda ve Çalışma II'de 12. ayda SF-36 anketi ile yapılmıştır. Bu çalışmalarda gerek SF-36'nın 8 alanının tümünde gerekse Fiziksel Komponent Özeti (PCS) ve Mental Komponent Özeti (MCS)'nde abatasept grubunda plasebo grubu ile karşılaştırılınca klinik ve istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler gözlenmiştir.

Çalışma VI'da PCS ve MCS açısından düzelme metotreksat + plasebo grubuna kıyasla abatasept + metotreksat grubunda 12. ayda gözlenmiş ve 2 yıllık süre boyunca korunmuştur.

5.2 Farmakokinetik özellikler

Genel Özellikler

Emilim:

Abataseptin intravenöz uygulama sonrasına kıyasla subkütan uygulaması sonrasındaki biyoyararlanımına yönelik (%90 güven aralığında) geometrik ortalama tahmini %78,6'dır (%64,7, %95,6). 85 günlük tedavi sonrasındaki kararlı durumda ortalama (Aralık) C_{min} ve C_{max} sırasıyla, 32,5 mcg/ml (6,6'dan 113,8 mcg/ml'ye) ve 48,1 mcg/ml (9,8'den 132,4 mcg/ml'ye) olarak bulunmuştur.

Dağılım:

Dağılım hacmi için ortalama değerler (0,11 l/kg) subkütan ve intravenöz uygulama arasında benzer olmuştur.

Biyotransformasyon:

İnsanlarda abataseptin metabolizmasını ve metabolizma yollarını değerlendirmek ya da abataseptin diğer moleküllerle ilaç-ilaç etkileşim potansiyelini tespit etmek üzere klinik farmakoloji çalışmaları gerçekleştirilmemiştir. Terapötik proteinler kendi amino asit bileşenlerine ayrıştığından ve bu amino asitler daha sonra diğer proteinlere dönüştürüldüğünden, terapötik proteinler için genellikle metabolizma çalışmaları gerçekleştirilmemektedir.

Birçok terapötik protein gibi, abatasept, sterik ve hidrofilik nedenlerle karaciğer sitokrom P450 enzimleri tarafından metabolize edilmez. Bu nedenle, abataseptin karaciğer sitokrom P450 enzimleri tarafından metabolize edilen moleküllerle anlamlı etkileşimler göstermesi beklenmez.

Eliminasyon:

Sistemik klerensi (0,28 ml/h/kg) ve terminal yarı-ömür (14,3 gün) parametrelerine yönelik ortalama değerler subkütan ve intravenöz uygulamalar arasında benzerlik göstermiştir.

İntravenöz verilerle tutarlı olarak, subkütan abataseptin RA hastalarında popülasyon farmakokinetik analizleri, vücut ağırlığının artmasıyla birlikte abataseptin klerensinin arttığını ortaya çıkarmıştır. Yaş ve cinsiyet (Vücut ağırlığına göre ayarlandığında) görünen klerensi etkilememiştir. Eşzamanlı MTX, NSAİİ'ler, kortikosteroidler ve TNF-antagonistlerinin kullanımı abataseptin görünen klerensini etkilememiştir.

Doğrusallık/Doğrusal olmayan urum:

Subkütan uygulamayı takiben abatasept, doğrusal farmakokinetik sergilemiştir.

Abatasept monoterapisinin intravenöz yükleme olmadan subkütan uygulamasının immünojenisite üzerindeki etkisini belirlemek için tek bir çalışma yapılmıştır. İntravenöz yükleme dozu uygulanmadığında, 2 haftalık dozlam sonrası 12.6 mcg/ml'lik bir ortalama en düşük konsantrasyona ulaşılmıştır. Bu çalışmadaki zamanla meydana gelen etkililik yanıtı intravenöz yükleme dozu içeren çalışmalarla tutarlı görünmüştür. Ancak, intravenöz yüklemenin olmamasının etkililik başlangıcı üzerindeki etkisi resmi olarak çalışılmamıştır.

Hastalardaki karakteristik özellikler:

Subkütan abataseptin çocuklarda ve adolesanlarda farmakokinetiği çalışılmamıştır. Böbrek ya da karaciğer yetmezliğinin abatasept farmakokinetiği üzerindeki etkilerini incelemek üzere resmi çalışmalar gerçekleştirilmemiştir.

5.3 Klinik öncesi güvenlilik verileri

Abatasept ile yapılan bir dizi *in vitro* çalışmada hiçbir mutajenisite ya da klastojenisite gözlenmemiştir. Bir fare karsinogenisite çalışmasında malign lenfoma ve meme tümörü (Dişilerde) insidansında artış olmuştur. Abatasept ile tedavi edilen farelerde gözlenen lenfoma ve meme tümörü artışları uzun dönem immunomodülasyonda sırasıyla fare lösemi virüsü ve fare meme tümörü virüsü kontrolündeki düşüş ile bağlantılı olabilir. Cynomolgus maymunlarında yapılan bir yıllık bir toksisite çalışmasında abatasept hiçbir anlamlı toksisite ile ilişkilendirilmemiştir. Reversibl farmakokinetik etkiler serum immunoglobulin G'de minimal geçici düşüşler ve dalakta ve/veya lenf nodüllerinde germinal merkezlerde minimal ilâ şiddetli lenfoid boşalmalar olmuştur. İmmun sistemleri baskı altındaki maymunlarda lezyonlara yol açtığı bilinen bir virüs (Lymphocryptovirus) bu hayvanlarda kanıtlanmıştır. Bu çalışmanın kapsadığı süre boyunca immun sistemi suprese edilen maymunlarda bu tür lezyonlara yol açtığı bilinen bir virüs olan lenfokriptovirüsün varlığına rağmen, hiçbir lenfoma belirtisi ya da preneoplastik morfolojik değişiklik gözlenmemiştir. Bu bulguların ORENCIA®'nın klinik kullanımı ile ilgisi bilinmemektedir.

Sıçanlarda abataseptin erkek veya dişi fertilitesi üzerinde hiçbir istenmeyen etkisi olmamıştır. Fare, sıçan ve tavşanlarda 10 mg/kg insan dozunun 20 ila 30 katı dozlarda embriyo-fetal gelişim çalışmaları yürütülmüş ve yavrularda hiçbir istenmeyen etki gözlenmemiştir. Sıçanlara ve tavşanlara EAA bazlı 10 mg/kg insan dozunun 29 katına kadar dozlar uygulanmıştır. Abataseptin sıçanlarda ve tavşanlarda plasentayı geçtiği gösterilmiştir. Sıçanlarda abatasept ile yapılan bir pre ve postnatal gelişim çalışmasında 45 mg/kg, yani EAA bazlı 10 mg/kg insan dozunun 3 katı dozlarda abatasept verilen annelerin yavrularında hiçbir istenmeyen etki gözlenmemiştir. EAA bazlı 10 mg/kg insan dozunun 11 katı olan 200 mg/kg'lık dozda immun fonksiyonda sınırlı değişiklikler (Dişi yavrularda T-hücresine bağımlı ortalama antikör yanıtında 9 kat artış ve 10 erkekte 1 dişi yavruda tiroid enflamasyonu ve bu dozda değerlendirilen 10 dişi yavru) gözlenmiştir.

Pediyatrik popülasyonda kullanım için önemli klinik dışı çalışmalar

Abatasept verilen sıçanlarda yapılan çalışmalar ölüme neden olan düşük bir enfeksiyon insidansı dahil immün sistem anomalileri göstermiştir (Juvenil sıçanlar). Buna ek olarak tiroit ve pankreas enflamasyonu abatasept verilen juvenil ve erişkin sıçanlarda yaygın şekilde görülmüştür. Juvenil sıçanların lenfositik tiroit enflamasyonuna daha duyarlı olduğu düşünülmüştür. Erişkin fare ve maymunlarda yapılan çalışmalar benzer bulgular göstermemiştir. Juvenil sıçanlarda gözlenen fırsatçı enfeksiyonlara artan duyarlılığın bellek yanıtın gelişiminden önce abatasept maruziyetiyle ilişkili olması muhtemeldir. Bu bulguların 6 yaşın üstündeki insanlar için önemi bilinmemektedir.

6. FARMASÖTİK ÖZELLİKLER

6.1 Yardımcı maddelerin listesi

Sakkaroz
Poloksamer 188
Sodyum fosfat monobazik, monohidrat
Susuz disodyum fosfat
Enjeksiyonluk su

6.2 Geçimsizlikler

Geçimlilik çalışmaları yapılmadığından, bu tıbbi ürün diğer tıbbi ürünlerle karıştırılmamalıdır.

6.3 Raf ömrü

Raf ömrü 24 aydır.

6.4 Saklamaya yönelik özel tedbirler

Buzdolabında saklayınız (2°C - 8°C). Dondurmayınız.
Işıktan korumak için orijinal ambalajında saklayınız.

6.5 Ambalajın niteliği ve içeriği

Pasif iğne koruyucusu ve flanş uzatıcısı ile 1 ml kullanıma hazır enjektör

Tip 1 cam enjektörün kaplı tıpası ve sert iğne koruyucusu ile kaplı sabit paslanmaz çelik iğnesi bulunmaktadır.

4 adet kullanıma hazır enjektör içeren ambalajda sunulmaktadır.

6.6 Beşeri tıbbi üründen arta kalan maddelerin imhası ve diğer özel önlemler

Bu tıbbi ürün tek kullanımlıktır.

Kullanıma hazır enjektör buzdolabından çıkarıldıktan sonra oda sıcaklığına ulaşması için 30 dakika bekletilmelidir. Enjektör sallanmamalıdır.

Kullanıma hazır enjektör içerisindeki ORENCIA®'nın hazırlanması ve uygulanması için kapsamlı talimatlar Kullanma Talimatında verilmiştir.

Kullanılmayan ürün veya atık materyaller “Tıbbi Atıkların Kontrol Yönetmeliği” ve “Ambalaj ve Ambalaj Atıklarının Kontrolü Yönetmelik”lerine uygun olarak imha edilmelidir.

7. RUHSAT SAHİBİ

Bristol-Myers Squibb İlaçları Inc. İstanbul Şubesi
Maslak - İstanbul
Tel: (0212) 335 89 00
Faks: (0212) 286 2496
e-mail: ruhsat@bmsilac.com.tr

8. RUHSAT NUMARASI

136/9

9. İLK RUHSAT TARİHİ/RUHSAT YENİLEME TARİHİ

İlk ruhsat tarihi: 24.05.2013

Ruhsat yenileme tarihi:

10. KÜB'ÜN YENİLENME TARİHİ